

Безъ притезанието да има оригинални схващания върху всички основни въпроси на свѣтовъзникването и свѣтоустройството, за да ги решава, подобно на Берона, въ разрѣзъ съ мненията на най-добритѣ специалисти, той прибѣгва до съчиненията на геолози, географи, физици, химици и т. н., загриженъ само да бжде въ течение на правилнитѣ и трезви обяснения отъ съвременен научно гледище. Така и при наченкитѣ на човѣшкия животъ, образуването на раси и народи и възникването на културата той ще се придържа о мнения, които представятъ последна дума на науката. На това старание той не измѣня нито въ периода между гимназиалното си учение въ Кидония (до 1821 г.) и университетското си образование въ Атина (до 1844 г.), нито въ периода между Атина и Кримската война (до 1856 г.), та дори и по-късно (до 1865 г.), когато отново почва да пише по-оживено, особено по исторически и обществени въпроси. Неговото най-общо убеждение по тази точка е изказано въ предговора къмъ студията му „Произходъ, развой, родословие и разпространение на сжществата, включително и на човѣка“, отъ 1864 г., гдето се заявява: „Считамъ, че не е излишно, историята въобще и тая на нашия народъ да се предхожда отъ уводъ съ кратко изложение на мирозданието, та, следвайки така, да можемъ съ наученъ миросгледъ да се домогнемъ до важни изводи и заключения, които да послужатъ като положително и достовѣрно мѣрило и за една-що започващия новото си политико-обществено устройство нашъ народъ“.

Сжщата тази потрѣбностъ отъ строго наученъ миросгледъ и отъ по-обща теоретическа основа за всички единични наблюдения или факти на историята говори у Селимински и въ неговитѣ опити отъ атинския периодъ, които споменахме вече. Пишейки въ 1843 г. за „Естественото предназначение на човѣка“, той наблѣга върху инстинкта за самосъхранение на всички животни и върху взаимната зависимостъ на органи и свойства на единъ организъмъ, обусловена отъ възможноститѣ за развитието имъ въ околната срѣда. На тази идея той държи и много по-късно (1859), когато иска да опредѣли съотношението между „Основенъ икономически и нравственъ общественъ законъ“ или